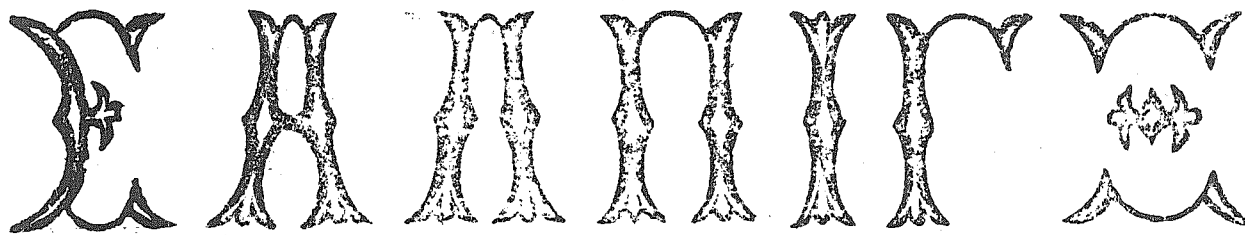

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.

Ἐν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8

Ἐν τοῖς χωρίοις 6

Ἐν δὲ τῷ ἑξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήται
πρὸς ἡρώτα.

Εἰδοποιήσῃς καὶ
διαπορίῃ καὶ ἀπο-
νομήν.
Ἀρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, ὡς
ρεῖται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΝΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ.

Μετὰ χαρᾶς βλέπομεν ὅτι ἡρξάντο τὰ ἐγγώρια φύλλα συνεργαζόμενα καὶ συνυποστηρίζοντα τὰς καλὰς ιδέας. Τὰ ὑπὲρ προμηθεύσεως ἀμερικανικῶν σπόρων ἀμπέλου, καὶ ὑπὲρ ὑποστηρίξεως τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας ιδέας ἡμῶν ἀνεγράψαν καὶ ὑποστηρίζουσι καὶ ἄλλοι συναδελφοί. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπικροτήσωμεν ἐν χαρᾷ ἐπὶ τοῖς εὐχρηστοῖς τοῦτοις συμπτώματιν. Οὕτω θέλομεν τὰ ἐγγώρια φύλλα, καὶ τοιοῦτος νομιζόμεν εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς δημοσιογραφίας.

Τὰ διάφορα φύλλα ἐνὸς μέρους καὶ μάλιστα τῆς Κύπρου, ὅπου τὸ πρῶτον καὶ κυριώτερον μέρος τοῦ προγράμματός των εἶναι ἡ ὑπὲρ τῆς δεινοπαθοῦσης πατριδος φροντίς καὶ μέριμνα καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ἀναγραφή εἰδησεων, πρέπει νὰ ὦσι τόσον στενῶς συνδεδεμένα καὶ πρέπει νὰ συμβαδίζωσι μετὰ τὴν ὁμόνοιαν ὥστε νὰ θεωρῶνται ὡς διευθυνώμενα ὑφ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ νεύματος, τοῦ νεύματος τῆς πατριδος. Ἄλλως πῶς εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς γνώμη τοῦ δημοσίου μία ιδέα, τὴν ὁποίαν μονομερῶς γράρει ἐν φύλλον, καὶ ἡ ὁποία οὐδεμίαν ἡγὼ εὐρίσκει εἰς τὰ ἄλλα;

Αἱ Κυβερνήσεις μικρῶν μερῶν τότε μόνον προσέχουν εἰς τὸν τύπον καὶ τότε θεωροῦν γνώμην τινὰ ὡς ἔχουσαν βαρύτητα ὅταν αὕτη ὁμοφώνως ἐκφράζεται ὑπὲρ πολλῶν φύλλων. Εἰς ἄλλα μέρη ἀρκεῖ ἴτως καὶ ἡ γνώμη ἐνὸς καὶ μόνου φύλλου νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἡμεῖς ἐρῶ δὲν ἔχομεν οὔτε «Χρόνους» οὔτε «Σημείας» αἵτινες ἀντιπροσωπεύουν ἐκάστη ἐκατομύρια. Ἡμεῖς μόνον ἐν τῇ ἐνώσει θὰ ἔχωμεν μικρὰν ἰσχύϊν ἀναγκαίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τῆς φιλάτης πατρίδος συμπεριόντων.

Δὲν ἐννοοῦμεν ὁμῶς ὅτι πᾶσαν ιδέαν ριπτομένην εἰς τὸν τύπον ὀρθὴν ἢ μὴ, ἔλλογον ἢ παράλογον ἀμέσως νὰ τὴν παραδέχεται καὶ νὰ τὴν ὑπερασπίζεται ἀβασανίστως καὶ ἄλλο φύλ-

λον. Δὲν θεωροῦμεν ὁμῶς καλὸν καὶ ἐπὶ μὲς παραλόγου θεωρουμένης ἡ ἀεσίου ιδέας φύλλον τινὸς νὰ τηρῶσι σιγὴν τὰ ἄλλα. Τοῦτο δὲν εἶναι καλὸν σύστημα. Ἐπὶ πάσης τοιαύτης ιδέας εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀπλήρης καὶ λογικὴ συζητήσις, ἐλευθέρως δὲ καὶ ἀμέσως πρέπει εἰς τὸν φύλλον νὰ ἐκφράζῃ τὰς κρίσεις καὶ γνώμης του.

Τοιαύτη εἴτω πρὸς Θεοῦ ἀγαπῶν τοὶ συναδελφοὶ ἡ πορεία μας. Τοιοῦτο τρόπον μόνον θὰ δώσωμεν πρῶτον ἡμεῖς καὶ δεύτερον ἡ Κυβέρνησις τὴν δέουσαν σημασίαν εἰς τὸν ἐγγώριον τύπον.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ

Δὲν συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς συναδέλφου «Φωνῆς» ὅτι τὸ Νομοθετικὸν ἐβλάψεν ἀντὶ νὰ ἀρελήτῃ τὴν νῆτον καὶ ὅτι πρέπει νὰ διαλυθῇ. Εἶναι τὸ μόνον πολίτευμα τὸ ποῖον ἐδωρήθη ἡμῖν ἐκ θεοῦ καὶ τὸ ὑπεδέχθημεν ἐκ ἀγχαλίας καὶ ὅλα μέρη καὶ ὁ λαὸς εἰς τὰ Κυβερνητικὰ θελήματα καὶ τὴν διοίκησιν τῆς νῆτος. Συμφωνοῦμεν ἀπλήρως ὅτι οὐδὲν κατορθῶν ἄλλα δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι ἐγένετο τουλάχιστον κόλπος εἰς πολλὰ, τὰ ὅποια θὰ ἐβλάπτοντο τὸν Τόπον.

Ἀλλ' ἐν δὲν ὑπῆρχε Νομοθετικόν, πιθανόν νὰ ἐρωτήσῃ τις, οἱ Ἄγγλοι θὰ ἐβλάπτον ἀρά γε τὴν Νῆτον;

Δὲν παραδεχόμεθα ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι διάθεσιν διὰ νὰ βλάψωσι τὸν Τόπον, πλην ἰδοὺ ποῦ ἔγκειται ἡ διαφορά.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ καταρτίσῃ συνεχῶς τὴν ἄλυσιν τῶν κτήσεω, τῆς ἀπὸ τοῦ Ἡωμένου Βασιλεῖος μέχρι τῆς διώρυγος καὶ ἐντεύθεν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, ἐθεώρησε κατάλληλον πρὸς τοῦτο καὶ τὴν νῆτον Κύπρον, ἥτις μικρὴν ἀπέχει τῆς διώρυγος. Ἐπὶ τῇ χαρτᾷ τοῦ τριουτοῦ ἀποκτήματος ὑπερῶς, εἰς τὰς ὑπερόγκους ἀπαιτήσεις τῆς Πύλης. Πλην, καταλαβοῦσα τὴν νῆτον, εὗρεν ὡς πρὸς τὴν οικονομικὴν διαχείρισιν ὅτι ἦταν ἀνθρακὸς 8 ὀθιαυρὸς, τὸ δὲ σπινδαλὸν κατ' ἔτος ἐλλειμμα (κατ' ἀρχὰς 60 χιλ. λιτῶν, μέχρι 40) ἦτο ἡναγκασμένη βεβαίως νὰ τὸ συμπληρῇ, καὶ τότε ὁρῶντες ἀγορεύσεις, συζητήσεις ὡς πρὸς τὴν κατοχὴν τῆς νῆτος ἡγείοντο ἐν τῇ Βουλῇ. Φε μόνον λοιπὸν μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ ἐλλειμματος ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν προσθήκην φόρων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τεινόντων ἀπασαὶ αἱ προσπάθειαι τῆς Κυβερ-

νήσεως ἀπὸ τῆς νῆτος εἶναι δεσμευμένη ὑπὸ τῆς ἀρρορήτου ἐκείνης συμβάσεως. Πᾶν λοιπὸν νομοσχέδιον, πᾶσα πρόβις σκοπὸν ἔχει τὴν φορολογίαν. Δὲν παραδέχονται οἱ Ἄγγλοι ὅτι οἱ Κύπριοι εἶναι δυστυχεῖς, «διότι, λέγουσιν, ἰδοὺ εἶναι ἐνδεθευμένοι, ἰδοὺ ἔχουσιν κατοικίαν. Δὲν ἡκούσαμεν λέγουσιν, νὰ ἀπολάνῃ τις ἐν Κύπρῳ ἕνεκα πείνης.» Ἐσχήτως μάλιστα Διοικητῆς, Ἐπαρχίας τινὸς, λαβὼν φαίνεται ἐπιτολὴν νὰ ἐρευνήτῃ περὶ τῆς δυστυχίας τῆς Ἐπαρχίας του, ὅταν ἐπληροποιεῖτο ὅτι ἐντὶς ἐνὸς χωρίου «10 μόνον κάτοικοι δύνανται νὰ περάσουν τὸν χρόνον εἰ δὲ ἄλλοι 20 δὲν ἔχουν νὰ φῶν.» «Ἄ, εἶπεν οἱ 10 ἐκείνοι συντηροῦν τοὺς ἄλλους.»

Εἰ λοιπὸν τὸ Νομοθετικὸν δὲν ὑπῆρχε πῶς ταχὺ τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια δὲν θὰ ἐλάμβανον ἀμέσως ἰσχύϊν νόμου εἰς τὸ «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐγγραφῆς τίτλων» τὸ «περὶ νέας ἐκτιμήσεως τῶν κτημάτων» καὶ πλείετα ἄλλα;

Διὰ παγκυπρίου ὑπομνήματος ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῇ κατὰ τὴν κεντρικὴν Κυβέρνησιν δύο τινὰ. Α'. εὐρυσις τῶν δικαιωμάτων καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ, καὶ Β'. καλὴ, δικαία καὶ ἀλόγος πρὸς τὸν πληθυσμὸν κατάρτις ἢ βελτίωσις τοῦ Μ. Ἰδαρὲ εἰς τὸ ποῖον γίνεται ἡ παράλογος καὶ ἀδίκος πάντοτε ἐκτίμησις τῶν προϊόντων τῆς Νῆτος.

ΔΙΑ ΤΙ ΗΥΞΗΣΑΝ Αἱ ΚΛΟΠΑΙ

Μετὰ πλείετης ὁτῆς χαρᾶς ἀνέγνωμεν τὰς κατὰ τὸ «Διατὶ ἡύξησαν αἱ κλοπαὶ» ἀρθροῦ μας ἐν δυσὶ φύλλοις τῆς συναδέλφου «Ἀληθείας» διότι, ὁμολογοῦμεν τούτο, ἡ συζήτησις περὶ παντὸς πράγματος εἶναι τροφή μας, ἐν ὅσῳ ὁμῶς αὕτη περιστρέφεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς λογικότητος καὶ τῆς ἀπαθείας. Ἀλλ' ὁ «φίλος μας» εἶχε μὲν σκοπὸν ἀναιρέτως ἀλλ' οὐχὶ καὶ κατὰ διάθεσιν φαίνεται διότι δι' ὅσων ἐγγράφη δὲν ἀνῆρθε τὸ ἀρθρον μας ἐκείνο. Ἡ μὴ ὡς νομίζομεν τοῦτο ἐκ πνεύματος ἐγωιστικοῦ ἰδῶμεν.

Α'. Ἐγγράφημεν ἡμεῖς ὅτι καὶ ἡ δυστυχία τοῦ χρόνου συνέτεινεν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο αὐξήσιν τῶν κλοπῶν, ὁ δὲ «φίλος μας» ἀπαντᾷ ὅτι κλέπται καὶ κλοπαὶ ὑπῆρχον ἀπὸ πολλῶν ἔτων ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ δύο ἔτων ἤδη ἐβλάπταν εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον διὰ καὶ ἡ φύσις διαμάχεται καθ' ἑαυτῶν. Ἡμεῖς παραπέμπομεν τὴν φύσιν καὶ τὸν «φίλον μας» νὰ ἐρωτήσῃ πάντα ἄνθρωπον ἂν ἐνθυμῆται νὰ ἡκούσθῃσαν τάσαι κλοπαὶ εἰς ἄλλα ἔτος. Ἡ νὰ ἐξετάσῃ τὰ φύλλα ἄλλων ἔτων ἂν ἀνεγράψαν τὸσαῦται καὶ τηλικαῦται κλοπαὶ, καὶ τότε ἡ θὰ μαρτυρήσῃ

ὕπερ τῆς ἰδέας μας καὶ ὁ «πρώτων καὶ τοῖς πύργου συμπαγών» καὶ ὁ «Χίτης Μα-
στιγίδης» καὶ λοιποὶ τῶς γράφοντες ἱερε-
μιάδης περὶ τῶν κλοπῶν τοῦ ἔτους τοῦ-
του ἢ θὰ διακαρτερηθῇ καὶ κατ' αὐτῶν ἡ
κυρὰ φύσις. Κλέπται καὶ κλοπαὶ οὐδέποτε
ἐλαψαν οὐδ' ἀπ' αὐτοὺς τοὺς Παρισίους ἀλλ'
ἡμεῖς «διατὶ ἡῤῥησαν» ἐγράφομεν καὶ
οὐχὶ διατὶ ἐγεννήθησαν αἱ κλοπαί. Ἐνταῦθα
παρატροῦμεν τῷ «φίλῳ μας» ὅτι τὸ μετὰ
τὴν λέξιν «μικρῶν» ἐρωτηματικὸν ἐν πα-
ρενθέσει δὲν ἔχει νομίζω τὴν σειρὰν του, διότι
ἡμεῖς ἐγράφομεν «μικρῶν, κατ' αὐτοὺς
(τοὺς κλέπτας) ἐγκλημάτων». (Ἰδέτω τὸ
σχετικὸν ἄρθρον).

Β'. Ἐγράφομεν ἡμεῖς ὅτι καὶ τὸ ὅτι εἰ
χωρικοὶ δὲν κατέρχονται νὰ μαρτυρήσωσι κα-
τὰ τῶν κλεπτῶν συντείνει εἰς τὴν ἀξίτην τῶν
κλοπῶν. Ὁ «φίλος μας» λέγει ὅτι ἄρ' ἐνός
ὡς πρὸς τοῦτο ἔχομεν μέγα δικαίον (τὸ ὅτι
δὲν κατέρχονται νὰ μαρτυρήσωσι) ἄρ' ἐτέ-
ρου δὲ μέγα ἀδικίον (διότι, ἐπειδὴ εὐρισκό-
μεθα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς «Σάλπιγγος» ἀ-
γνοοῦμεν (;) ὅτι δὲν κατέρχονται ἐνεκεν φό-
βου νὰ μὴ πάθωσι κατόπιν ὑπὸ τῶν κλεπτῶν)
ἡμεῖς ἐνταῦθα νομίζομεν ὅτι ἐλάβομεν ἀ-
μερίτως τὸ μέγα δίκαιον, διότι ἰδοὺ τι
ἐγράφομεν εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ὅτι σκέπτε-
ται ὁ χωρικός καὶ δὲν κατέρχεται νὰ μαρ-
τυρήτῃ «τί με μέλλει νὰ χασομερῶ καὶ αὐ-
ριον νὰ πάθω ἐγὼ χειρότερα»; Ἰδοὺ
λοιπὸν ὅτι καίτοι διηγεκῶς πρὸ τοῦ γραφεί-
ου τῆς «Σάλπιγγος» εὐρισκόμενοι, (καὶ ἡ-
μεῖς νομίζομεν ὅτι ἀκριδῶς διὰ τοῦτο), εἴμε-
θα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν πλείστα, ἴσως
δὲ καὶ περισσότερα κατὰ τι τοῦ «φίλου
μας».

Γ'. Ὡς τρίτην αἰτίαν τῆς τῶν κλοπῶν ἀν-
ξήσεως καὶ τῶν κλεπτῶν καὶ κακούργων ἐν-
θαρρύνσεως ἐγράφομεν ἡμεῖς τοὺς λεπτεπιλέ-
πτους κοσκινισμοὺς τῶν μαρτυριῶν καθ' οὓς
ὁ ἀμυδρὸς χωρικός μας τὰ χάνει, καὶ τὴν
αὐστηρὰν τήρησιν τοῦ «ἰκκὶ σιχαήτ». Ὁ
«φίλος μας» λέγει ὅτι ἐπειδὴ ἡλαττώθη τὸ
πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν θρησκείαν σέβας
καὶ ἐπειδὴ ὁ συνεχῶς ἐπιβαλλόμενος ὑπὸ τῶν
δικαστηρίων ὄρκος ἔκαμε νὰ χάσῃ οὗτος κατὰ
χιλίας τοῖς ο)ο ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι λεπτε-
πίλεπτοι κοσκινισμοί. Ἀλλὰ «φίλε μας» ἀφοῦ
ἀνωτέρω συνομολογεῖς ὅτι οἱ χωρικοὶ, φοβού-
μενοι δὲν μαρτυροῦν, τί μένει νὰ κοσκινίσουν
ἢ καὶ νὰ ἀρβαλίσουν τὰ δικαστήρια πλέον; Ἐν-
ταῦθα ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ «φίλος μας» νὰ
τῷ εἰπώμεν ὅτι ἡ ἰδέα του ὅτι οἱ δικασταὶ
πρέπει νὰ κάμνωσι διάκρισιν μεταξύ καλῶν
καὶ κακῶν, μεταξύ τῶν μὴ καταδεχομένων
νὰ ψευδομαρτυρῶσι καὶ ψευδορκῶσι καὶ τῶν
εἰς οὐδὲν λογιζομένων μυρίους ὄρκους χάριν
δεκαεταίου τιμῆς ἀμοιβῆς, εἶνε καὶ πῶς τολ-
μηρὰ, διότι εἶνε ἀδύνατον οἱ δικασταὶ νὰ
γνωρίζωσιν ἐνός ἐκάστου τὴν διαγωγὴν.
Ἐπειτα ἀδύνατον νὰ γίνηται τοιαύτη διάκρι-
σις χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι ὁ νόμος αὐτὸς ποιεῖ
τὴν διάκρισιν, καὶ ὁ νόμος δι' αὐτὸ ἀκριδῶς
καλεῖται νόμος διότι εἶνε ὁ αὐτὸς δι' ὅλους.

Τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ Κουζώνειον σύστημα
κατεκρίναμεν ὡς προσκρούουσαν εἰς τὸν νόμον.
Ἐνταῦθα ἄλλο πάλιν ἐρωτηματικὸν ἐν πα-

ρενθέσει μετὰ τὴν λέξιν προσκρούει χωρὶς
σειρὰν, διότι καὶ ὑμεῖς παραδέχεσθε ὅτι προσ-
κρούει εἰς τὸν νόμον ἀφοῦ ἀμέτῳς ἐπάγετε
«ἀλλ' ὁ νόμος δύναται νὰ μεταβάλληται κατὰ
τὰς περιστάσεις.» Δὲν παραδεχόμεθα, ὅτι ὁ
νόμος πρέπει νὰ μεταβάλληται καθὼς τὰ
ἱστορικὰ ὡς λέγετε, διότι τότε βαλμηδὸν καὶ
κατ' ὀλίγον θὰ κατακινήτῃ κατ' ἔτος ἢ τὸ
πολὺ κατὰ δύο ἔτη νὰ μεταβάλληται, καὶ
τότε πῶς ὁ σεβασμὸς εἰς τοιοῦτον ἐγγίμε-
ρον νόμον; Ἀλοῖμονον δὲ καὶ εἰς ἐκείνους
τοὺς ἔχοντας πολυτελεῖς δίκας. Ὅταν ἔλεγον
ὅτι εἰς ἐπὶ 100 κατεδικάστη ἴσως διὰ τοῦ
Κουζώνειου συστήματος ἀδίκως, ἐνόνον βε-
δαικῶς τίμιος.

(ἰκκὸς)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Λονδίνον, 28 Ἰουλίου.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο
εἰς Κοπενάγην τὸ περὶ τὸν Σάββατον.

Ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἐπεκύρωσε
τὸν περὶ τῶν ἀφγανικῶν ὁρίων συμβιβασ-
μόν.

Πειρούπολις, 29.

Διαφύσσεται ἡ γῆμη περὶ ἐπισκέψε-
ως τῆς ἀσιατικῆς χολέρας ἐν Χαρκό-
βῳ.

Ρωσικὴ πρεσβεία ἐξ ἐνός ἀρχιμαν-
δρίτου καὶ πολλῶν ιερῶν ἀπελευθεύει
εἰς Ἀβυσσινίαν ἐντός τοῦ προσέχοντος
μήντος.

Σοφία, 29.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς κ.
Νάτσιεβιτς ἀπῆλθεν εἰς Ἑβενταλ ὅπου
διατρίβει ὁ πρίγκηψ τοῦ Κοβούργου.

Ρώμη, 29.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλί-
ου κ. Δεπρέτης ἀπέθανε σήμερον ἐν Στρα-
δέλλα.

Πειρούπολις, 30.

Οὐδεμιὰς ἔχεται ὑποστάσεως τὸ δια-
δοθὲν ὅτι ἡ Ρωσσία προέτεινεν τάχα
τὸν πρίγκηπα Ἱερμεντίσκην ὡς ἀν-
θηγεμονικὴν διοικητὴν ἐν Βουλγαρίᾳ
μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου ἡγεμόνος.
Ἡ Ρωσσία οὐδὲν περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ
ζητήματος προέτεινε.

Παρίσιοι, 31.

Ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ, ὅστις ἀναμένε-
ται σήμερον ἐν Παρίσις, ὑπέδειξε τοὺς
μάρτυρας αὐτοῦ ἵνα συνεννοηθῶσι μετὰ
τῶν μαρτύρων τοῦ στρατηγοῦ Βουλαντζέ.

Κατόπιν ἐπιστολῶν δημοσιευθεισῶν
ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Γαλλίας» περὶ προ-
τάσεων πρὸς τὸν στρατηγὸν Βουλαντζέ
ὑπὸ βουλευτῶν τῆς δεξιᾶς διὰ πρακ-
τικότητι, ὁ βουλευτὴς καὶ συντάκτης
τῶν ἐπιστολῶν τούτων κ. Λωρ ὑπέδειξε
τὸν βουλευτὴν τῆς δεξιᾶς κ. Δελιφὸς
ὡς ποιησάμενον τὰς προτάσεις ταύτας
πρὸς τὸν ἄλλοτε ὑπουργὸν τῶν στρατι-
ωτικῶν.

Παρίσιοι, 1.

Ἐξακολουθοῦσιν αἱ διαπραγματεύσεις
τῶν μαρτύρων τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ καὶ
τοῦ στρατηγοῦ Βουλαντζέ.

Μόσχα, 1.

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος Μό-
σχας» Κάτωφ ἀπέθανε σήμερον.

Λονδίνον, 1.

Ἐν Βιέννῃ ἀδεύει ὅτι ὁ πρίγκηψ
Φερδινάνδος θέλει ἀπελθεῖ ἀμέσως εἰς
Βουλγαρίαν, ὅπως δώσῃ τὸν νενομισ-

μένον ὄρκον τὴν προσεχῇ πέμπτῃ ἐν
Τυρνόβῳ.

Παρίσιοι, 1.

Τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγ-
γέλλουσιν ὅτι ἡ Πύλη ἐτηλεγράφηκε
πρὸς τὸν πρίγκηπα τοῦ Κοβούργου νὰ
μὴ μεταβῇ εἰς Βουλγαρίαν ἕως ὅτου
ἐπέλθῃ συνεννόησις μετὰ τῶν ὑπο-
γραφασῶν τὴν συνθήκην τοῦ Βερολί-
νου Δυνάμεων.

Εἰδήσεις ἐκ Βουκουρεστίου λέγουσιν,
ὅτι μέγας σάλος ἐπικρατεῖ ἐν Βουλγα-
ρία.

Παρίσιοι, 2.

Οἱ κ.κ. Ρένταλ καὶ Πιούσι, μάρτυ-
ρες τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ, συνδεδεσμέ-
νησαν τὴν ἐσπέραν τῆς χθρὸς μετὰ
τοῦ στρατηγοῦ Φαβερὼ καὶ τοῦ κ. Δελ-
λὰν μαρτύρων τοῦ Βουλαντζέ, πρὸς δι-
ακαρτόνισιν τῶν ὁρῶν τῆς μορομαχίας.

Ρώμη, 2.—Ἡ «Μεταρρύθμισις» λέγει
ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ
ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ οὐδό-
λως θὰ τροποποιηθῇ ἐνεκεν τοῦ θανάτου
τοῦ Δεπρέτη. Πάντα τὰ κράτη γινώ-
σκουσιν ὅτι ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ εἶναι
ἐξόχως εἰρηνικὴ πολιτικὴ.

Παρίσιοι, 3.—Οἱ μάρτυρες τοῦ στρα-
τηγοῦ Βουλαντζέ ἀπεχώρησαν διότι οἱ
τοῦ κ. Ἰουλίου Φερρὺ ἡγηγήθησαν νὰ
παραδεχθῶσι τοὺς ὁρους τῆς μορομαχίας,
ὅς ἀπῆται ὁ στρατηγὸς Βουλαντζέ ὡς
προσβληθεὶς.

Στραδέλλα 1.—Τὸ δημοτικὸν συμ-
βούλιον διέταξεν ἵνα ἡ σημαία τῆς πόλεως
γέρῃ πένθος ἐπὶ ἐξ μηνῶν. Τῷ Δεπρέτῃ θ'
ἀνεγερθῇ μνημεῖον, μνημόσυνος δὲ λί-
θος θὰ τεθῇ ἐπὶ τοῦ οἴκου του.

Βερολίνον 2.—Οἱ γερμανοὶ διευθε-
ταὶ καὶ ὑπάλληλοι τῶν ἐν Πολωνίᾳ καὶ
Ρωσσίᾳ ἐργοστασίων διέτχθησαν ὑπὸ
τῶν ρωσικῶν ἀρχῶν ν' ἀπέλθωσιν ἐν-
τός 10 ἡμερῶν. Ἡ Γερμανία σκοπεῖ νὰ
προβῇ εἰς σπουδαία ἀντίποινα.

ΣΕΡΒΙΑ.—Γράφουσιν ἐκ Σερβίας εἰς
τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων» ὅτι
ὁ βασιλεὺς Μιλόρος ἐξέφρασε τὴν ἐπι-
θυμίαν νὰ πέμψῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀλέ-
ξανδρον εἰς Βανναρίαν, ὅπως κάμῃ τὰς
στρατιωτικὰς αὐτοῦ σπουδὰς. Ἀλλ' ἡ
βασίλισσα Ναθαλία ἀνθίσταται παρα-
τηροῦσα ὅτι ὁ μέλλων βασιλεὺς τῆς Σερ-
βίας δεόν νὰ λάβῃ ἐθνικὴν σλαβικὴν ἀ-
γωγὴν· ἐπιμένει δὲ ὅπως προσκληθῶσιν
εἰς Βελιγράδιον καθηγηταί, μιμηθῶσι
δ' ἐν τούτῳ τὸ παράδειγμα τοῦ βασιλέ-
ως τῶν Ἑλλήνων ὁδτικὸς ὁ διήδοχος ἑ-
λαβερεὶς Ἀθηναῖς ἐλληνικὴν παιδεύουσιν.

—Παρά τὸ Βιλερμύσφεν ὅπου ἡ Γερ-
μανία κατασκευάζει ἤδη διώματα ὑπάρ-
χει νῆσος τις καλομένη Ἑλικολάρδη
τὴν ὁποίαν κατέχει ἡ Ἀγγλία, διατηροῦ-
σα ἐκεῖ φρουρὰν καὶ κυβερνῶσα τὴν νῆ-
σον δι' Ἀρμυστοῦ. Ἡ ἡμετέριμος λοι-
πὸν «Ἐφημερίς τῆς Κενισβέρτης» ἐδη-
μοσίευσε ἄρθρον, ὅτι κατόπιν καὶ αἱ
ἐφημερίδες τοῦ Βερολίμου ἐδημοσίευ-
σαν, δι' οὗ παροτρύνεται ἡ Ἀγγλικὴ Κυ-
βέρνησις ἵνα παραχωρήσῃ φιλικῶς τὴν
νῆσον ταύτην εἰς τὴν Γερμανίαν διότι
ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της ἔχει ἐξαιρετικὴν
σημασίαν διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Γερ-
μανίας, διὰ τὰ πρὸς βορρὰν ἔργα ἀνέ-
της, καὶ διὰ τὴν προστασίαν τῆς νέας
διώματος, ἐνῶ κατεχομένη ὑπὸ τῶν
Ἀγγλῶν, ἡ νῆσος ἀπειλεῖ τὰς ἐκβολὰς
τῆς νέας διώματος καὶ τὰ στενὰ τοῦ Βι-
λερμύσφεν. Τὸ νέον τοῦτο μελανὸν ση-
μεῖον ἐν τῷ ὁρίζοντι τῶν σχέσεων Γερ-
μανίας καὶ Ἀγγλίας δύναται εὐκόλως
νὰ μετατραπῇ εἰς νέφος ἀπειλοῦν τὴν

αίθρῳ του. Ἀχρὸς ὥρας ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις μὴ ἔχουσα ἐκπαίδει τὴν ἀκοὴν ἐνέεισθησαν εἰς τοιαύτας προτάσεις, οὐδόλως εὐηρεστέθη ἵνα κατέλθῃ εἰς συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἀσπόμεν ἐν τῷ μέλλοντι.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 11]2 μ. μ. ὥραν ἠθάνθημεν ἐν Λεμηστῷ μικρὰν δόνησιν σεισμῷ. Καθ' ἃς δ' ἔχομεν πληροφορίας, τὸν αὐτὸν ἠθάνθησαν καὶ ἐν Βαρωσίῳ καὶ τισὶ τῶν πέριξ ἐκεῖ χωρίων.

Ὁ ἀκάματος γεωργικὸς νοῦς ὁ παντοίας γνώσεις περὶ πολλῶν πραγμάτων κατεκτράμενος ἀξιοτ. κ. Ριτῆλ ἐπελάβετο σπουδῶς τῆς φυτεύσεως ἀμυγδαλέων. Ἐν τῇ παρὰ τὴν κώμην Νήσῳ ὠραία ἐξοχικὴ ἐπαύλει τοῦ ἐφύτευεν ἐπ' ἀρκετῆς ἐκτάσεως γῆς ἀμυγδαλά ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα σποῦν διὰ μικρᾶς πιέσεως μεταξὺ τῶν δακτύλων, τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύσατο ἐξ Ἑσθῶνης, καὶ ἤδη ἐκ τῶν πεποικυμένων ἐκείνων φυτῶν (λατανίου) λαμβάνει καὶ μεταφυτεύει κατ' ἀναλόγους ἀποστάσεις εἰς ἄλλην γῆν. Ἐντὺς 30 στρεμμάτων ἐφύτευεν ἐσχάτως περὶ τὰς 8 χιλιάδας τοιαῦτα φυτὰ, ἐξ ὧν κατ' ἀληθείας ὑπολογισμοὺς μετὰ μίαν πενταετίαν θὰ ἀρξῇται ἀπολαμβάνων 40 χιλ. ὁκάδας ἀμυγδαλῶν, καὶ τὸ ποτὸν τοῦτο, ἐννοεῖται, ἔτος πρὸς ἔτος θὰ ἀυξάνη. Ἐχει ἀκόμη φυτὰ καὶ φυτεύει διπλάσιαν ἐκτασιν γῆς. Εἴθε οἱ χωρικοὶ μᾶς νὰ ἐμμοῦντο τὸν πρακτικὸν τοῦτον νοῦν καὶ νὰ ἐπιδίδοντο εἰς δασοφυτεῖας τοιούτου εἶδους προσοδοφόρους καὶ ἀσφαλεῖς.

Μετ' ἀληθοῦς λύπης ἡμῶν βλέπομεν ὅτι τὸ περὶ ἀνοικοδομήσεως ναοῦ ἐν τῇ πόλει μᾶς σχέδιον ἤρξατο ἀναβαλλόμενον διὰ τὰς ἐλληνικὰς καλένδας. Ἐπειδὴ ἐβράδυνε νὰ ἔλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συμφωνηθεὶς ἀρχιτέκτων, ἐθεωρήθη ὑπὸ τινων μελῶν τῆς ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς παρελθούσα ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ γείνηται, δι' ὃ καὶ ἐτηλεγραφηθῇ αὐτῷ νὰ μὴ ἔλθῃ πλέον. Φαίνεται δ' ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διεφώνησε καὶ ἡ ἐιδικὴ Ἐπιτροπὴ δ' ὃ καὶ ἤρξατο ἤδη διαλυομένη ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν ἐν τῇ κατωτέρῳ δηλώσει τῆς παραιτήσεως δύο τῶν ἀξιοτ. μελῶν. Εἰμεθα τέλος πάντων ἀψίχοροι εἰς ὅλα. Αὐτὸ δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν. Ἀλλὰ, πιθανὸν ν' ἀντίπῃ τις, σέως οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ εἶσθαι βέλαιος ὅτι δύναται νὰ κατορθωθῇ τοῦ-

το χωρὶς νὰ βλαβῶσι τὰ εἰσοδήματα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται κατόπιν νὰ συντηρηθῇ; Αὐτὸ ἀκριβῶς ἦτο τὸ ἔργον τῆς συστάσεως ἐιδικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπερ ἔπρεπε νὰ λύσῃ κατόπιν πολλῶν συνεδριάσεων τῆς. Ἰδοὺ ὅτι ἐνῷ παρεπονόμεθα ὅτι ὁ ναὸς μέσσα δὲν μᾶς χωρεῖ, τώρα δὲν μᾶς χωρεῖ οὐδὲ ἔξω, καταληφθέντος ὅλου σχεδὸν τοῦ περιβόλου ὑπὸ λίθων. —Σκοπὸς μερικῶν ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε καθ' ἃ ἐμάθομεν ν' ἀρξῇται τὸ ἔργον κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον. Ἐπιτρέπεται νὰ ἐλπίζωμεν ἄρα γε;

Ἐκ Λευκωσίας. — Ὁ ἀξιοτ. κ. Ἀρ. Χαρακόπος καθηγητὴς καὶ διδάκτωρ τῆς νέας μεθόδου ἐν Σάμῳ, ἀρῶν κατωρθώθη ἡ ἐπὶ 11]2 μῆνα ἐνταῦθα διαμονὴ τοῦ δυνάμει τηλεγραφήματος τῆς Α. Μακαριότητος πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τῆς Σάμου καὶ εὐγενοῦς ἐκείνου συγκαταθετικῆς ἀπαντήσεως, τὴν 27ην Ἰουλίου (ἦτοι τὴν παρελθούσαν Δευτέραν) ἐξεφώνησεν ἐκ τοῦ προχείρου τὸν προεισαγωγικὸν τοῦ ἐν τῷ Παρθενωγαγίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ ἀρκετῶν διδασκάλων, ἐλθόντων ὅπως ἀκούσωσι καὶ διδαχθῶσι τὴν νέαν μέθοδον, καὶ τινῶν πολιτῶν. Ἡ ὁμιλία τοῦ σὺν τῇ γλυκύτητι τοῦ ὕφους καὶ τῇ δι' ὀλίγων λέξεων σαφηνείᾳ τῶν πραγμάτων εἶχε σπουδαιοτάτην τὴν ὕλην καὶ τὸν σκοπὸν. Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς γράψω τινὰ ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ φοβούμενος μὴ ἐλαττώσω τὴν ἀξίαν αὐτῆς. Εἶπε δὲ ὀλίγων λέξεων ὅτι μόνιμον καὶ διαρκὲς ἔθνος εἶνε τὸ ἔχον σχολεῖα τοῦ λαοῦ ἀλλ' οὐχὶ σχολεῖα διδάσκοντα ξηρῶς ἀνάγνωσιν, γραφὴν, ἀριθμητικὴν, καὶ γραμματικὴν, ἀλλὰ διδάσκοντα ποικίλα μαθήματα, χρήσιμα εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ νοῦς καὶ ἠθικοποίησιν τῆς ψυχῆς. Σχολεῖα ἐμφυτεύοντα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ παιδὸς τὸ καλὸν τὸ ὠραῖον καὶ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀναπτύσσοντα διὰ τῆς ὑγινοῦς διδασκαλίας τὴν κλίσιν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τὴν γενναϊότητα καὶ τὸ θάρρος ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Τὴν ἐπιούσαν Τρίτην (28 Ἰουλίου) ἤρξατο τῶν παραδόσεων τοῦ πρὸς τοὺς διδασκάλους.

Σ. Σ. Εὐτυχῆς τῶντι νῆστος Σάμος εὐμοιροῦσα τοιούτου πολυτιμοῦ διδασκάλου οἷος ὁ ἀξιοτ. κ. Ἀρ. Χαρακόπος, ὅστις διακαίεται ὑπὸ ἐνθέρμου ζήλου πρὸς διάδοσιν τοῦ νέου συστήματος. Ὅτε εὐρίσκειτο ἐν Ἑλλάδι ἤρξατο τῆς ἐκδόσεως πολυτιμοῦ περιοδικοῦ «ὁ Παιδευγὴς» τοῦ ἐπὶ τοῦ κύριου σκοποῦ ἦτο ἡ μάρτυρις τῶν ἀπανταχοῦ διδασκάλων ἐν τῷ νῆφ συστήματι. Δύο τὰ πρῶτα φυλλάδια τοῦ ἀξιολόγου τούτου διδακτικοῦ συγγράμματος ἐσχόμεν τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχωμεν, ἐν αὐτοῖς δὲ διαφαίνεται ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀνδρός. Εἶθε νὰ ἐξηκολούθῃ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ τούτου, διότι ὡς κατήντησαν τὰ σχολεῖά μας

σήμερον, γράμματα μόνον δύνανται νὰ μάθωσιν οἱ μαθηταί, μέρωσις ὅμως καὶ γνώσεις διαφόρων χρησίων ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ ἀρίστηνται πολλὰ δυστυχῶς.

Αὐτῶν. — Εὐτυχῶς ἐφέτος δὲν ἔχομεν παρελθόντες ἢ ἄλλας νότους ὡς ἄλλοτε. Ἐπὶ πρῶτον ἤρξαντο μεμψιμοιροῦντες ἐννοεῖται. Ἀλλὰ βεβαίως πρέπει νὰ σκέπτονται καὶ οὗτοι ὅτι ὑπάρχουν καὶ δι' αὐτοὺς ἄφορα ἔτη σπανιότερα δυστυχῶς τῶν τῆς γεωργίας, ἀλλ' ἐνταῦθα ὑπάρχουν ἐνίοτε.

Πρὸς τοὺς Ἀξιοτ. ἐκλογεῖς μας

Ἀξιότιμοι Κύριοι

Σπεύδομεν νὰ ἀποστείλωμεν ἐντὶ ἐκάστω ὑμῶν τὰς εὐχαριστίας μας ὅτι εὐηρεστήθητε νὰ μᾶς τιμήσητε διὰ τῆς ὑμετέρας ψήφου κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρ. Νάτας ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀλλὰ σφόδρα λυτούμεθα, ὅτι ἐνῷ προεθέμεθα νὰ φανώμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας ψήφου, ἀφῆρης ἀπροσδόκητα κωλύματα τείνοντα νὰ μισαιώσωσι τὸ ὥριον καὶ ἱερὸν τοῦτο ἔργον, δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ παραμείνωμεν ἐν τῇ ἐιδικῇ ἐπιτροπῇ ἥς ἀνέδειξέ μας μέλη ἡ ὑμετέρα ἐμπιστοσύνη, διὸ καὶ παραιτούμεθα αὐτῆς εὐχόμενοι τὴν ἐναρξιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῇ ἐπιστάσει συμμετοχῆς ἡμῶν.

Λεμηστῷ τὴν 25 Ἰουλίου 87

HP. N. ΛΑΝΙΤΗΣ.

KA. N. ΛΑΝΙΤΗΣ.

—:—:—

Φίλη «Σαλπίγξ» (ἐξ Ὁμάδου).

Ἡ σπανιωτάτη ἐλεεινότης ἡ ἐπιπεσοῦσα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τοὺς γεωργοὺς τῶν κρασοχωρίων ἐπέφερον οἰκτρότατα ἀποτελέσματα εἰς τὸν τόπον. Αἱ κλοπαί, οἱ φόντοι, αἱ ἀρπᾶγαι, αἱ ὕβρεις, ἐπολλὰ πλησιάζουσιν. Λάθος φαίνεται ὅτι οἱ κρασοχωρίται ἐτόκισαν χρήματα εἰς τὰς εὐδαιμονίας των, ὡς ἐγραφαὶν τινες ἐπισήμως. Οἱ ἄνθρωποι σκέπτονται τί νὰ πράξουν, ποῦ νὰ καταφύγουν πῶς νὰ βιοπορισθῶσι. Πολλοὶ φαίνονται ὡς φρενήρεις, περὶ βυθίζει πολλοὺς εἰς σκέψεις ἵνα προλάβωσι τὴν ἀπελπιστικὴν θέσιν των. Τοιαύτη ἀχρηματία οὐδέποτε ἐφάνη εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Ποῦ ἠκούσθη νὰ ζήσῃ γεωργὸς πωλῶν πρὸς 5 παρ. τὴν ὁκτὸς προτὶν αὐτοῦ ὡς ἐφέτος; Μ' ὅλας ταύτας τοῦ βλουτὰς σκληροτάτας ἀνωμαλίας, μ' ὅλην τὴν κακίστην θέσιν τῶν γεωργῶν οἱ ἄνθρωποι μένουσιν ἐτι ἐν τῷ τότῳ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτῶν Μόρον οἱ περὶ τὰ κακὰ ἐντριβεῖς οἱ φύσει τερπόμενοι ἐν ταῖς ἀνωμαλίαις ταύταις ἡγεῖραν κεφαλὴν μαστίζοντες τοὺς φιλητύχους διὰ τῶν κακογενημάτων των, καὶ μόνος ὁ Πλάτης δύναται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ δεινὰ ταῦτα, κατὰ τῶν δόποιον οὐδεὶς ἀντεπεξέρχεται ἵνα σώσῃ τὸν δύστηνον κύριον γεωργόν.

Ἀναφορὰ πρὸς τὴν Α. Εἰς τὸν Μ. Ἀρμυστήν.

Ἐξοχώτατε.

Καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατεθέσαμεν οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Κοιλινίου καὶ Αὐδήμου τῆς παρχιλήσεως ἡμῶν καὶ τὰ παράπονα πρὸς τὴν Υ. Ε. περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, περὶ οὗ καὶ αὐτὴς σήμερον ἀναπερὶεθῇ περὶ τῆς δυσανάλογου καὶ ἀδίκου ἀποκοπῆς καὶ ἐκτιμήσεως τῶν οἰνῶν ἡμῶν κατ' ὅσον ἀρρῶν τὸν τῶν οἰνοπνευματῶν φόρον, πλὴν ἡ Υ. Ε. δὲν ἠδύνησε πρὸς λύπην ἡμῶν νὰ ἀπαντήσῃ τότε εἰς τὴν ἀναρρῶν ἡμῶν.

Ἦδη ἐπαναλαμβάνοντες μὴδὲν ἄλλο δὲν δυνάμεθα νῦν, ἐπὶ τοῦ ἐπιτῆμεθα τῆς ἀδικίας ἐκείνης τὴν μεγάλην πικρίαν, νὰ πρᾶξωμεν, ἢ νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς παρὰ κλήσεις ἡμῶν ἐκείνας θερμὰ δάκρυα διὰ τὸν γεωργικὸν ἡμῶν τόπον ὅτε παναχρόθεν πολιορκούμεθα ἐξ ἀναγκῶν καὶ διαφόρων συνεπειῶν τῆς φοβερᾶς ἀναμείρας καὶ τῆς ἐλεεινότητος τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ἐπειδὴ τὸ κυριώτερον βοηθητικὸν ἡμῶν πρῶτον ὁ οἶνος πωλεῖται 5—10 παρ. ἢ ὀκτ. (ἀρκετοῦντες τὸ ἀγῶγιον) καὶ ἐπειδὴ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν οὐ μόνον δὲν ἡλατ-

